

NOTAT

Resumé og kommentarer til høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge og barselsloven

Marts 2022

J.nr. 22/01660

YPOC
hen

1. Indledning

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge og barselsloven (Indførelse af et beskæftigelsestillæg, afkortning af dagpengeperioden for dimittender, nedsættelse af dimittendsatsen for ikke-forsørgere under og over 30 år og indførelse af et sprogkrav til modtagere af dimittenddagpenge m.v.) har været sendt i ekstern høring i perioden fra den 7. marts - 21. marts 2022.

Der er modtaget høringssvar fra: FH, Akademikerne, DAK, ASE, Prosa, DA, Lederne, KL, Datatilsynet, Finanstilsynet Ankestyrelsen, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH og Udbetaling Danmark).

De modtagne høringssvar vedlægges.

Nedenfor gennemgås de indkomne høringssvar.

Følgende har ikke haft bemærkninger til lovforslaget:

Finanstilsynet, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH).

2. Overordnede og politiske bemærkninger

FH bakker op om lovforslaget og kvitterer for, at regeringen og aftalepartierne nu rækker hånden ud for at skabe større tryghed for de ledige med en langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet.

FH er desuden tilfredse med, at regeringen og aftalepartierne har lyttet til fagbevægelsen, da en samlet fagbevægelse selv i foråret 2021 fremlagde en tilsvarende model, som dette lovforslag udmønter. Med lovforslaget styrkes den økonomiske tryghed for dem, som kun er kortvarigt ledige, og som har været på arbejdsmarkedet og bidraget til a-kassesystemet i flere år.

FH mener dog samtidigt, at det er ærgerligt, at en forbedring af dagpengesystemet skal betales ved at svække systemet på et andet område. Her henvises til ændringerne vedrørende dimittenddagpenge. FH er bekymrede for, at en lavere sats og

den et-årige periode kan skade fødekæden ind til dagpengesystemet, hvis de nyuddannede ikke ser dimittendsatsen eller perioden som givende en ordentlig sikkerhed. Hvis de unge ikke længere melder sig ind i a-kasser, fordi dagpengesatsen er for lav, vil det ødelægge hele fødekæden i dagpengesystemet.

FH mener ikke, at dagpengeperioden for dimittender bør halveres, men bemærker samtidig, at justeringen sammen med satsnedsættelsen er en økonomisk forudsætning for at kunne hæve dagpengene for lønmodtagere med en langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet, og bakker derfor samlet set op om ændringen.

FH finder det ærgerligt, at ændringerne på grund af forligssituationen ikke kan gennemføres nu.

Akademikerne og DAK anfører, at de ser meget kritisk på skærpelserne af dimittendreglerne, som de foreslåede ændringer i den ovenfor nævnte lovgivning indebærer.

Akademikerne finder tiltagene både uhensigtsmæssige, ensidige og skadelige for robustheden i vores solidariske dagpengesystem. De finder at det er skævt fordelt, at det er de unge, som skal betale størstedelen af regningen, når der skal skabes samfundsmæssige forandringer, og ingen har glæde af, at de bliver fattigere efter en kortere periode uden job.

PROSA er bekymrede for, at nedsættelse af dimittendsatsen forringer nyuddannedes levegrundlag, og at mange studerende ikke længere vil melde sig ind i en a-kasse.

PROSA og Akademikerne er bekymret for, at en markant lavere sats ødelægger fødekæden ind til dagpengesystemet. Hvis de studerende ikke længere melder sig ind i a-kasser, fordi dagpengesatsen er for lav, vil det ødelægge hele fødekæden i dagpengesystemet.

Desuden er det et angreb på de nyuddannedes levegrundlag, med et væsentligt dyk i indkomsten, fordi mange har haft et studiejob ved siden af SU. Endnu engang står de unge med regningen i en situation, hvor regeringen savner indtægter.

PROSA, Akademikerne og DAK mener ikke, at satsnedsættelsen vil få flere dimittender i job.

Akademikerne ser positivt på den del af lovændringerne, som øger dagpengeni-veuet for de ledige, som har været medlem af a-kassen i en årrække og har haft en høj beskæftigelsesgrad, før de er blevet ledige. Det øger kompensationsgraden for en række grupper og peger i retning af større opbakning til og robusthed i dagpengesystemet.

Det kollektive dagpengesystem vil dog fortsat være udfordret af en meget lav kompensationsgrad for dem, der oplever det største indkomsttab ved ledighed. Det vil derfor fortsat være sådan, at en del ledige vil finde det nødvendigt at tegne private lønforsikringer og på sigt måske melde sig helt ud af systemet.

DA mener, at beskæftigelsestillægget er en helt forkert vej at gå. Tillægget vil svække incitamentet til at finde beskæftigelse for en stor gruppe lønmodtagere. Personer, der har optjent retten til forhøjede dagpenge, vil tabe penge på at gå fra dagpenge til arbejde, hvor lønnen er mellem 19.400 kr. og 23.000 kr. pr. måned. Der er pt. stor mangel på medarbejdere. Også medarbejdere, der typisk vil få en løn i dette interval.

DA er positiv overfor, at dimittenders dagpengeperiode reduceres fra to til et år og dimittendsatsen sættes ned til knap 50 pct. af maksimale dagpenge.

DA ser positivt på, at satserne for syge- og barselsdagpenge er kædet sammen med satserne for dagpenge og justeres i overensstemmelse med de foreslåede ændringer.

DA havde gerne set, at ikrafttrædelsen kunne ske meget hurtigt da der aktuelt på arbejdsmarkedet er udbredt mangel på medarbejdere.

Lederne kan støtte lovforslaget og opfordre til, at reglerne bliver udformet så enkelt som muligt, således at det dels er overskueligt for medlemmerne, hvilke regler der gælder, og dels således at a-kassernes administration i videst muligt omfang kan baseres på registeroplysninger mv.

Kommentar: Det er en del af den politiske aftale om "Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder" indgået med Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, at der skal indføres et beskæftigelsestillæg og at dagpengesatsen og dagpengeperioden for dimittender skal nedsættes.

Det fremgår bl.a. af aftalen, at det danske arbejdsmarked er godt rustet til fremtiden, men der er også udfordringer. Arbejdsmarkedet er under hastig forandring og der er derfor brug for at investere i fremtidens arbejdsmarked. Aftaleparterne er bl.a. enige om at styrke sammenhængskraften i den danske model, og at nyuddannede dimittender skal hurtigere i job, samt at der skal investeres i dagpengene.

De økonomiske konsekvenser af de forskellige dagpengetiltag på dimittendområder, herunder de reducerede dimittendsatser, er beregnet på baggrund af dagpengemodellen. Dagpengemodellen bruges til at skønne over adfærdseffekter af politikændringer i dagpengesystemet. Modellens effekter er baseret på estimationer af effekterne af en forkortelse af dagpengeperioden, jf. Dagpengekommissionen (2015). De estimerede adfærdseffekter bygger på en analyse, der blev foretaget som led i kommissionens arbejde. Analysen finder stærk evidens for, at en udsigt til ydelsesnedgang bl.a. øger afgang fra dagpenge til beskæftigelse i perioden op til og omkring selve ydelsesnedgangen.

De adfærdsmæssige virkninger for dimittender er vurderet ud fra den generelle afgangsadfærd fra ledighed ved en ydelsesreduktion for alle dagpengemodtagere. Skøn for afgangsadfærd for dimittender og den samlede population af dagpenge-

modtagere afviger dog ikke i en betydelig grad, jf. Appendiks 3B i Dagpengemodellen Teknisk Analyserapport.

Med de foreslåede ændringer af dimittendreglerne vil det fortsat gælde at:

- *der er kontingentfritagelse for a-kassemedlemskab i løbet af studietiden og det er muligt at modtage dagpenge lige efter endt uddannelse.*
- *for de fleste vil den alternative kontanthjælpssats for ikke-forsørgere under 30 år være 7.552 kr. pr. måned, hvor den tilsvarende dimittendsats er på ca. 9.500 kr.*
- *nyuddannede kan få dagpenge på ordinære vilkår, hvis de i løbet af studietiden har haft en vis arbejdsindkomst.*
- *dimittenddagpengemodtagere kan få beregnet en individuel sats seks måneder efter indplacering i dagpengeperioden, hvis de har haft mindst tre måneders beskæftigelse.*

Med de foreslåede ændringer vurderes det derfor fortsat attraktivt at være medlem af en a-kasse som studerende. Det vurderes derfor, at de foreslåede ændringer af dimittenddagpengene ikke vil have konsekvenser for dagpengesystemet med hensyn til studiemedlemmer.

Samtidig er det blevet mere attraktivt for de nyuddannede at være medlem i en a-kasse på længere sigt, da de vil kunne få beskæftigelsestillægget. Medlemskab under studietiden vil tælle med til opfyldelse af kravet om fire års a-kassemedlemsskab for beskæftigelseskravet.

Dagpengesystemet giver dimittender mulighed for, at supplere dimittendsatsen med lønindkomst. Selv om der ikke findes et fuldtidsjob, vil det dermed være muligt at opnå en højere indkomst end dimittendsatsen. Derudover gælder det, at dimittenddagpengemodtagere har mulighed for at få genberegnet en individuel sats, såfremt man har haft tre måneders beskæftigelse inden efter studiet og der er gået mindst seks måneder fra end uddannelse.

PROSA er dybt skuffet over at se forringelser på dagpengeområdet igen ved besparelse på over to milliarder kroner fra en lavere dimittenddagpengesats for ikke-forsørgere og forkortelse af dagpengeperioden fra to til et år for dimittenddagpengemodtagere.

PROSA bemærker, at A-kassemedlemmernes egenbetaling i dagpengesystemet var desuden i 1995 på 19 pct. - og altså en statsfinansiering på 81 pct. I 2025 forventes det, at a-kassemedlemmerne selv skal betale 70 pct. af udgifterne ved dagpengesystemet. Statens nettoudgifter til dagpenge er faldet fra ca. 20 mia. kr. i 1995 til ca. 3½ mia. kr. i 2018. Det indebærer samlet set, at man som dagpengeforsikret får langt mindre forsikring for pengene.

Kommentar: Det samlede mindreudgift som følge af de skærpede dimittendreglerne i aftale om en ny reformpakke for dansk økonomi udgør ca. 2,3 mia. kr. Størstedelen af mindreudgiften skyldes, at de skærpede dimittendregler vurderes at betyde,

at dimittender kommer hurtigere i job (adfærdseffekter). For hver person, der kommer hurtigere i job, er der en markant mindreudgift ved færre dagpengeudgifter samt et provenu fra skatter ifm. beskæftigelse og et større tilbageløb fra moms, afgifter mv. som følge af en højere indkomst i beskæftigelse.

Der vurderes samtidig at være en direkte mindreudgift ved lavere dagpengeudbetalinger, kortere periode med dagpenge og at nogen ikke får ret til dimittenddagpenge (sprogkrav). Den direkte mindreudgift i dagpengesystemet udgør ca. 300 mio. kr. efter skat og tilbageløb. Denne mindreudgift skal ses i lyset af, at der samtidig investeres i dagpengesystemet for i alt ca. 300 mio. kr. i umiddelbar virkning efter skat og tilbageløb. Investeringerne i dagpengesystemet dækker over beskæftigelsestillægget, ændring af reglerne for tekniske belægninger og permanentgørelse af uddannelsesløft med 110 pct. dagpenge.

Samlet medfører Aftale om en ny reformpakke for dansk økonomi ikke besparelse på udgiften pr. dagpengemodtager. Der vil dog være færre offentlige udgifter som følge af, at flere kommer i beskæftigelse, og at færre er på dagpenge.

Derudover bemærkes det, at andelen af medlemmernes "egenbetaling" via det obligatoriske medlemsbidrag varierer mellem årene som følge af konjunkturerne. Indtægten fra medlemsbidraget ligger nogenlunde konstant, mens udgifterne til dagpenge i høj grad er bestemt af konjunkturerne og dermed ledigheden. Der er således ikke tale om en udvikling, hvor staten gradvist har finansieret en lavere andel af udgifterne til dagpenge.

Endelig bemærkes det, at det ikke er retvisende alene at tage udgangspunkt i statens nettoudgifter til dagpenge, idet staten kompenserer kommunerne under ét for deres udgifter til medfinansiering over budgetgarantien. På den baggrund er de offentlige udgifter til dagpenge fratrukket statens indtægt fra det obligatoriske medlemsbidrag opgjort til ca. 14 mia. kr. i 1995, mens det tilsvarende tal for 2018 er knap 7 mia. kr. i årets priser.

KL og DAK noterer sig, at lovforslaget ikke indeholder afsnit om økonomiske konsekvenser. KL tager derfor forbehold for de økonomiske konsekvenser og DAK opfordrer til, at de økonomiske konsekvenser sendes i særskilt høring.

Kommentar: Det medgives, at det er mest hensigtsmæssigt, at afsnittet om økonomiske konsekvenser er indeholdt i lovforslaget, når det sendes i ekstern høring. Aftalepartierne var imidlertid først enige om den endelige aftaleøkonomi den 4. marts 2022, og da lovforslaget skulle sendes i høring den 7. marts for at sikre en forkortet høringsperiode på 14 dage, var det i dette korte tidsrum ikke muligt at nå at endeligt konsolidere og indarbejde økonomien i lovforslaget. Økonomien vil fremgå af lovforslaget ved fremsættelsen.

Ankestyrelsen vurderer, at adgangen til at få høj dagpengesats, og det efterfølgende bortfald heraf efter tre måneder, den lavere dimittendsats efter tre måneder, samt kravet om sprogkundskaber forventes at medføre samlet set 80 flere sager om året, svarende til merudgifter til sagsbehandling for 0,6 mio. kr. om året.

Kommentar: Det er rimeligt at forvente, at lovændringerne vil medføre flere sager. Beskæftigelsesministeriet har imidlertid vurderet, at det vil være af et begrænset omfang i relation til Ankestyrelsens sagsbehandling, og der er derfor ikke afsat særskilt økonomi hertil.

Akademikerne finder sprogkravet unødvendigt og kontraproduktivt, idet der er mangel på arbejdskraft og da mange videnstunge virksomheder har engelsk som ”corporate language”.

Kommentar: Efter rådighedsreglerne skal dimittenddagpengemodtagere stå til rådighed for alle typer jobs. Sprogkravet medvirker til at sikre, at modtagere af dimittenddagpenge har de rette sprogkompetencer til det danske arbejdsmarked eller har haft aktuel beskæftigelse og dermed vist, at de kan begå sig på det danske arbejdsmarked.

3. Konkrete bemærkninger til de enkelte forslag – Med kommentarer

3.1. Indførelse af et beskæftigelsestillæg til dagpengemodtagere

FH finder det positivt, at ledige a-kassemedlemmer får mulighed for at få et tillæg til deres dagpenge, så satsen kan udgøre 23.001 kr. i de første tre måneder af dagpengeperioden. Dette vil bidrage til at sikre den økonomiske tryghed ved ledighed for lønmodtagere med en langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet, samt styrke den danske model. FH har noteret sig, at beskæftigelsestillægget er uafhængigt af seneste indplacering i dagpengeperioden, og at ikke-brugt beskæftigelsestillæg fortsat er til rådighed, hvis ikke man har brugt hele tillægget ved ny indplacering.

FH mener, at det er ulogisk og unfair, at de medlemmer, som opfylder kriterierne for at opnå et tillæg, men ikke opfylder betingelserne for at få et tillæg udbetalt på grund af 90 pct. reglen, forbruger af deres tillæg. I loven bør det præciseres, at beskæftigelse forud for en indplacering, hvor tillægget ikke er kommet til udbetaling, kan medregnes til opfyldelse af kriterier for tillæg ved en efterfølgende indplacering. Det virker ikke rimeligt, at et medlem kan forbruge sin ret til et beskæftigelsestillæg uden nogensinde at have fået det udbetalt.

DAK peger på, at det ikke fremgår af lovforslaget, hvad der vil ske, hvis et medlem opfylder betingelserne for et beskæftigelsestillæg, men ikke kan få tillægget udbetalt pga. en lav beregnet sats.

Det er et problem, hvis et medlem skal anses for at have fået tildelt et tillæg, og herefter forbruger af det – uden at tillægget faktisk kan udbetales. Det er herudover et problem, hvis den beskæftigelse, der ligger til grund for det tildelte, men ikke udbetalte, tillæg, ikke senere kan bruges til at optjene ret til et beskæftigelsestillæg ved en evt. genindplacering.

DAK opfordrer derfor til, at det kommer til at fremgå af lovforslaget, at der vil blive fastsat regler om, at et medlem ikke har fået tildelt et beskæftigelsestillæg, hvis tillægget er beregnet til 0 kr. Er der ikke tildelt et tillæg, er der heller ikke et tillæg at forbruge – og den beskæftigelse, der kunne have ligget til grund for tillægget, kan i

stedet bruges senere. A-kasserne vil kunne digitalisere en sådan model, som også er den mest rimelige ift. medlemmet.

Kommentar: Beskæftigelsesministeriet går ud fra, at der henvises til, at den pågældende optjener retten til beskæftigelsestillægget på grundlag af opfyldelsen af beskæftigelseskravet i lovforslagets § 1, nr. 1, nr. 1, ad forslaget til § 48, stk. 8, nr. 2.

Ministeriet er enig i betragtningerne, og dette fremgår allerede af lovforslaget. Ministeriet henviser til forslaget til § 48, stk. 10, om, at indkomst og løntimer forud for seneste indplacering i en dagpengeperiode, jf. § 55, stk. 1, (og dermed en potentiel afgørelse om ret til et beskæftigelsestillæg) kan indgå i opgørelsen efter stk. 8, nr. 1 og 2, medmindre beskæftigelsen tidligere har dannet grundlag for tildeling af en beregning efter stk. 8.

Dette betyder, at timer, som ikke tidligere har dannet grundlag for opgørelse af ret til et beskæftigelsestillæg, efterfølgende kan benyttes, hvis medlemmet på dette senere tidspunkt skulle kunne genoptjene en ny ret til dagpenge og dermed potentielt ret til et nyt beskæftigelsestillæg. Dette vil også gælde personer, der ikke har kunnet få udbetalt tillægget, fordi deres satsberegning ikke gav ret hertil.

DAK er tilfredse med, at feriedagpenge og perioder med sygedagpenge er undtaget forbrug af de 481 timer med ret til beskæftigelsestillægget.

DAK går ud fra, at også perioder med udbetalte dagpenge i et andet EØS-land forud for indplaceringen i en dagpengeperiode i Danmark er undtaget forbruget af de 481 timer med ret til beskæftigelsestillæg. Det bør i så fald fremgå af bemærkningerne, at der vil blive fastsat nærmere regler herom på bekendtgørelsesniveau.

Kommentar: Beskæftigelsesministeriet er enig i de fremsatte synspunkter og den foreslåede præcisering er indarbejdet i pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger

DAK havde gerne set, at opgørelsen af forbruget af tillægget skulle følge de udbetalte dagpengetimer. Så ville opgørelsen nemmere kunne administreres og systemerne kunne sættes mere enkelt op.

Kommentar: Ved udmøntningen af forbrug af beskæftigelsestillægget har det ikke været muligt at imødekomme dette ønske. Det skyldes primært, at beskæftigelsestillægget dermed ville kunne få en varighed i op til 641,33 timer, hvilket er i modstrid med aftalen om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder herunder de økonomiske rammer for aftalen.

DAK peger på, at det i forslaget til § 48, stk. 8-11, i loven fremgår forskellige begreber ift. tidspunktet for opgørelsen/tildelingen af et beskæftigelsestillæg, herunder ”forud for ledigheden”, ”tildeling af en beregning efter stk. 8”, ”efter indplaceringen” og ”opgørelsen efter stk. 8”.

DAK opfordrer på den baggrund til, at forslaget til § 48, stk. 8-11, i loven ensrettes, så der ikke er tvivl om, hvilket tidspunkt der er tale om, og til at de samme begreber anvendes konsekvent. Det vil i øvrigt lette forståelsen af bestemmelsen, hvis ordet ”beskæftigelsestillæg” blev omtalt allerede i stk. 8 i bestemmelsen. I forslaget til § 48, stk. 8-11, bliver ”beskæftigelsestillæg” først nævnt som noget af det sidste i stk. 11, 5. pkt.

Kommentar: Beskæftigelsesministeriet er enig i de anførte betragtninger, og lovtæksten er tilrettet i overensstemmelse hermed. Ministeriet er dog ikke enig i, at der i lovtæksten skal benyttes udtrykket ”beskæftigelsestillæg”. Det skyldes det forhold, at tillægget lovteknisk ikke udmøntes som et tillæg, men som et højere maksimalt beløb inden for hvilken, et medlem kan få udbetalt dagpenge, hvis medlemmets beregningsgrundlag på 90 pct. af hidtidige indkomst ligger over den almindelige højeste dagpengesats og den forhøjede maksimale dagpengesats ved beregningen af beskæftigelsestillægget.

Det er således i lovforslaget blevet præciseret, at der er tale om timer med ret til en sats efter forslaget til nyt § 48, stk. 8. Udtrykket beskæftigelsestillæg fremgår således ikke af lovtæksten. I forhold til lovbemærkningerne fastholdes anvendelsen af udtrykket i en vis udstrækning af forståelsesmæssige grunde.

ASE peger på, at formulering i forslaget til § 48, stk. 8, 2. pkt. om kravet til medlemskab i mindst 4 sammenhængende år forud ledigheden er upræcis, og peger på en alternativ formulering.

Kommentar: Lovteksten er præciseret.

ASE spørger, om retten til beskæftigelsestillæg skal optjenes i indkomst, hvis den almindelige dagpengeregulering er optjent i indkomst (nr.1), og at retten til tillægget skal optjenes i timer, hvis dagpengereguleringen er optjent i timer (nr. 2)?

Kommentar: Det kan bekræftes.

ASE giver udtryk for, at de foreslåede regler om forbrug af retten til beskæftigelsestillægget i 481 timer strider mod de 7 principper for digitaliseringsbar lovgivning. Det skyldes, at det ved implementeringen er valgt tilnærmelsesvis at bruge de samme regler, som gælder for forbrug af dagpenge dog med undtagelse af forbrug af dagpenge under de første 14 dages sygdom og timer med feriedagpenge.

Der gives udtryk for, at dette ikke er i overensstemmelse med aftalegrundlaget og opfordre til, at reglerne bliver formet konsistent, så de kan opfylde princip 1 om enkle og klare regler.

Kommentar: Aftalegrundlaget forholder sig ikke hvorledes, opgørelsen af de 481 timer skal opgøres.

Ved den lovmæssige udmøntning af opgørelsen af de 481 timer med ret til beskæftigelsestillæg er det valgt, at forbruget som udgangspunkt følger de almindelige regler for forbrug af dagpenge.

Det er yderligere valgt, at udbetaling af feriedagpenge ikke skal skulle indgå i opgørelsen af forbruget af beskæftigelsestillægget. Det skyldes, at feriedagpengene bliver udbetalt med medlemmets almindelige dagpengesats, som vil være mindre end dagpenge udbetalt inkl. beskæftigelsestillægget.

Det betyder, at medlemmet vil få udbetalt dagpenge inklusiv beskæftigelsestillægget i fulde 481 timer uanset, om medlemmet er på feriedagpenge i en periode.

Det er endvidere valgt, at den gældende forbrugsregel om, at perioder på op til 6 uger, hvor medlemmet under ledighed modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge eller dagpenge under de første 14 dages sygdom, forbruger af dagpengeperioden/perioden med beskæftigelsestillæg, ikke vil finde anvendelse.

Det betyder, at medlemmet under de første 14 dages sygdom med arbejdsløshedsdagpenge, vil modtage dagpenge med den høje dagpengesats og forbruge af perioden på de 481 timer, jf. § 55, stk. 4, nr. 1, i loven. Efterfølgende perioder med sygedagpenge vil ikke forbruge af perioden med ret til dagpenge med den høje sats. Medlemmet vil i perioden med sygedagpenge modtage disse med pågældendes almindelige individuelle dagpengesats.

Det betyder videre, at medlemmet efter tilbagevenden fra sygedagpenge til dagpengesystemet vil kunne få genoptaget udbetalingen af dagpenge inkl. beskæftigelsestillægget, hvis de 481 timer endnu ikke er forbrugt.

Det betyder også, at hvis medlemmet opnår beskæftigelse inden de 481 timer er forbrugt, og efter en periode vender tilbage til ledighed, så vil dagpengeudbetalingen herefter blive genoptaget med udbetaling med den forhøjede dagpengesats i den resterende del af periode på 481 timer.

Det bemærkes endeligt, at Digitaliseringsstyrelsen i deres hørings svar har udtalt, at ” sekretariatet finder, at fravigelsen kan begrundes ved hensynet til at implementere den politiske aftale, der har til formål at tilgodese og tilpasse ydelserne i dagpengesystemet til særlige grupper. ”

ASE peger i forhold til mulighederne for at forlænge den 3-årige periode inden for hvilken beskæftigelsestillægget kan forbruges på, at henvisningen den forlængelsesmulighed, der handler om med perioder med arbejdsfordeling og midlertidig arbejdsfordeling frem til 31. december 2021, ikke giver mening, da der er tale om forlængelse af en overførselsperiode, der tidligst kan starte den 1. oktober 2022, og det derfor ikke vil være muligt, at der kan forekomme arbejdsfordeling eller midlertidig arbejdsfordeling, der ikke skal forbruges af dagpengeretten frem til den 31. marts 2022, fra den 1. oktober 2022 og frem.

Kommentar: Det er korrekt, at forslaget til forlængelsesregler omfatter perioder med arbejdsfordeling og midlertidig arbejdsfordeling frem til 31. december 2021 (red:

Perioden er forlænget til 31. marts 2022, jf. lov nr. 1336 af 11. september 2020). Det skyldes først og fremmest ønsket om i videst muligt omfang ikke at skulle indføre yderligere særregler ved opgørelsen af forbruget af de 3 år. Det er imidlertid rigtigt, at forlængelsesgrundene ikke vil kunne finde anvendelse, hvilket imidlertid også gør sig gældende ved opgørelsen af forbruget af dagpenge i øvrigt.

ASE giver udtryk for, at de foreslåede regler om at perioden, hvor beskæftigelsestillægget kan overføres strider mod de 7 principper for digitaliseringsbar lovgivning. Det skyldes, at det ved implementeringen er valgt tilnærmelsesvis at bruge de samme regler, som gælder for forbrug af dagpenge dog med undtagelse af forbrug af dagpenge under de første 14 dages sygdom.

Der gives udtryk for, at dette ikke lever op til reglerne om digitaliseringsklar lovgivningsærligt princip 1 om enkle og klare regler, og ASE finder ikke, at der er nogen begrundelse for at fravige de almindelige principper for forlængelse af perioder.

Kommentar: Den foreslåede fravigelse af forlængelsesreglerne vedrørende opgørelsen af de 481 timer i forbindelse med dagpenge og sygedagpenge under sygdom foreslås at ske således, at medlemmet under de første 14 dages sygdom med arbejdsløshedsdagpenge, vil modtage dagpenge med den høje dagpengesats og forbruge af perioden på de 481 timer, jf. § 55, stk. 4, nr. 1, i loven. Efterfølgende perioder med sygedagpenge vil ikke forbruge af perioden med ret til dagpenge med den høje sats.

Der er således ingen begrundelse for, at forlængelsesreglen på grundlag af sygdom, skal afgrænses til sammenhængende perioder ud over 6 uger.

Det fremgår derfor af lovforslaget, at der indsættes en særregel, hvorefter den 3-årige periode vil kunne forlænges på grundlag af sammenhængende perioder med sygedagpenge ud over 4 uger.

Det bemærkes endeligt, at Digitaliseringsstyrelsen i deres hørings svar har udtalt, at ” sekretariatet finder, at fravigelsen kan begrundes ved hensynet til at implementere den politiske aftale, der har til formål at tilgodese og tilpasse ydelserne i dagpengesystemet til særlige grupper. ”

ASE henviser til forslagets § 48, stk. 11, 4. pkt., og spørger, om henvisningen til stk. 8, nr. 2, skyldes, at medlemmet godt kan overføre ikke udbetalte timer med beskæftigelsestillægget, hvis et nyt tillæg er optjent efter stk. 8, nr. 1, eller skyldes det, at det ikke er muligt at have timer med ret til beskæftigelsestillæg tilbage, når et nyt er optjent efter nr. 1. ASE mener bestemmelsen er uklar, når den sammenholdes med bemærkningerne.

Kommentar: Beskæftigelsesministeriet er ikke enig i den anlagte betragtning. Det citerede 4. pkt. skal læses i sammenhæng med det forudgående 3. pkt., som handler om, hvornår perioden inden for hvilken beskæftigelsestillægget kan afholdes, kan forlænges. 4. pkt. er således en undtagelse til 3. pkt. og fastslår, at der ikke kan ske forlængelse, hvis medlemmet har optjent ret til et nyt beskæftigelsestillæg.

ASE kritiserer, at opgørelsen af forbruget af beskæftigelsestillægget kan betyde, at der skal udbetales dagpenge med 2 typer af sats inden for den samme måned, og at dette ikke er i overensstemmelse med Intentionerne bag aftalen om ”Et tryggere dagpengesystem” fra 2017, hvorefter satsskiftet skulle ske med virkning fra den første i den efterfølgende måned. Der henvises til reglerne om digitaliseringsklar lovgivning og genbrug af opgørelsesmetoder og it-systemer. Der opfordres videre til, at tillægget fastsættes til 480,99 timer, da det er det matematiske korrekte antal timer baseret på 3 måneder med dagpenge (3 x 160,33 timer), og peger på, at dette vil matche dagpengeopgørelsen i øvrigt.

Kommentar: Det fremgår af aftalegrundlaget, at beskæftigelsestillægget kan udbetales i op til 3 måneder. Dette foreslås udmøntet som 481 timer – dvs. der foretages en afrunding, som stiller medlemmet bedst muligt. En regel om, at satsskiftet vil skulle ske med virkning fra den første i den efterfølgende måned, ville ikke være i overensstemmelse med aftalen herunder de økonomiske rammer herfor, da en sådan regel ville kunne betyde, at udbetalingen af tillægget i op til 4 måneder svarende til op til 641,33 timer.

ASE opfordrer til, at forslag til ændringer af tællerne bliver fremsat hurtigst muligt, da de er afgørende for digitaliseringsgraden af implementering af de i lovforslaget fremsatte regler.

Kommentar: Der vil hurtigst muligt blive udarbejdet de nødvendige administrative regler til brug for implementeringen af det endelige vedtagne lovforslag. I overensstemmelse med almindelige principper herfor vil a-kasserne blive inddraget i dette arbejde.

ASE peger på, at lovforslaget kræver en lang række tilpasninger af a-kassernes digitale systemer som følge af nye opgørelsesmetoder. Det kritiseres, at læseren af formuleringerne i bemærkningerne kunne få den opfattelse, at dette er ganske ukompliceret og ligetil og at der kan anvendes metoder og principper, som allerede benyttes.

Der er ikke alene tale om en vis tilpasning af a-kassernes digitale system, men en væsentlig ændring og indførelse af nye digitale opgørelser i systemerne. En ting er, at det vil blive svært at få implementeret til den 1. oktober 2022, en anden ting er hensynet til medlemmerne. Den reform af dagpengesystemet, der blev indført med ”Et tryggere dagpengesystem” mister med disse nye regler sin berettigelse, eftersom medlemmerne ikke vil have den store chance for at gennemskue deres pligter og rettigheder. De nye regler vil derfor ikke alene være svære at forstå for medlemmerne, de vil også forringe medlemmernes retssikkerhed.

Kommentar: Det har ved udformningen af bemærkningerne til lovforslaget ikke været tilsigtet, at den nødvendige tilpasning af a-kassernes it-systemer skulle blive fremstillet som om det skulle være let og uden omkostninger for a-kasserne.

Hensigten har været så vidt muligt at anvende kendte principper og metoder. Det medgives, at dette ikke er muligt i alle tilfælde, men at hovedprincipperne for f.eks.

opgørelse af forbrug vil kunne (gen)bruges. Beskæftigelsesministeriet er dog opmærksom på, at de gældende systemer ikke vil kunne blive anvendt 1:1, men at der er behov for nye tilretninger.

Bemærkningerne til lovforslaget er blevet tilpasset således, at det ikke længere fremgår, at tilpasning ikke har administrative og økonomiske konsekvenser for a-kasserne. Det bemærkes i den sammenhæng, at a-kasserne efter loven har pligt til at sørge for, at lovgivningen implementeres i a-kassernes administrative systemer, hvilket også gælder ny lovgivning. Dette har a-kasserne levet op til ved tidligere lejligheder.

ASE indstiller, at der ved fastsættelse af ikrafttrædelsestidspunkt gives en rimelig frist til a-kasserne til at implementere reglerne, idet der henvises til de mange undtagelser og fravigelser, der skal indarbejdes i et allerede digitaliseret og automatiseret system samt det forhold, at mange dimittender risikerer et satsskifte fra den dag, reglerne træder i kraft, og at der derfor skal være rimelig tid til både at vejlede om de nye regler og for de berørte medlemmer at indrette sig efter dem.

Kommentar: Beskæftigelsesministeriet er opmærksom herpå, og vil bestræbe sig på at give en rimelig frist. Som følge af forligssituationen og det forhold, at tidspunktet for et nyvalg og det politiske udfald heraf er ukendt, kan der imidlertid ikke gives garanti herfor.

PROSA er positive over for forslaget om øgede dagpenge i tre måneder til en mindre gruppe, men mener ikke, at forslaget er ambitiøst nok, og at der behov for en generel styrkelse af dagpengesatsen i hele dagpengeperioden. Konkret forslår PROSA, at den maksimale dagpengesats skal forhøjes med 4.000 kr. pr. måned for alle ledige i hele ledighedsperioden. Reguleringen af dagpengene skal desuden fremadrettet følge lønudviklingen, så kompensationsgraden ikke til stadighed udhules.

DAK mener, at det er godt, at der indføres et beskæftigelsestillæg til dagpenge, så værdien af dagpenge bliver styrket de første tre måneder af ledigheden. De mener dog også, at dagpengenes kompensationsgrad de seneste år er blevet kraftigt udhulet, og der behov er for en mere langsigtet løsning, som ikke bare stopper udhulingen, men også generelt retter op på udhulingen – ikke kun ved et beskæftigelsestillæg i de først få måneder af dagpengeperioden.

Kommentar: Det fremgår af aftalegrundlaget, at værdien af dagpengene styrkes ved, at ledige kan få et tillæg til dagpengene på op til 3.649 kr. om måneden i de tre første måneder. For at være berettiget til tillægget skal en person have været medlem af en a-kasse i de seneste fire år og haft to års beskæftigelse inden for de seneste tre år. Det er ikke en del af aftale om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder, at værdien af dagpengene hæves i hele dagpengeperioden, eller at der ændres på reguleringen af dagpengene.

Udbetaling Danmark bemærker, at man systemmæssigt skal kunne håndtere, at en person, som er omfattet af reglerne om et beskæftigelsestillæg, ikke skal kunne få udbetalt barselsdagpenge med denne højere dagpengesats og sikre, at en borger, der modtager beskæftigelsestillægget, bliver informeret korrekt ift. beregningen af barselsdagpenge.

Udbetaling Danmark forventer, at der i den forbindelse vil være udgifter forbundet med ændringer i brevene. Ændringen vil desuden medføre mindre øvrige implementeringsomkostninger, ligesom der forventes mindre løbende administrative omkostninger som følge af forslaget. Høringssvaret er dog afgivet inden for en kort tidsfrist og det har ikke været muligt at indhente gennemanalyserede input/estimer, herunder fra den eksterne leverandør af brevløsningen. Udbetaling Danmarks forventning er dog, at der samlet set vil være tale om mindre administrative konsekvenser. Konsekvenserne skal dog afdækkes nærmere, og da ATP arbejder på omkostningsdækket basis, skal de administrative konsekvenser ved forslaget forhandles med kommunerne.

Udbetaling Danmark bemærker endelig i forhold til tidspunktet for ikrafttrædelse, at det erfaringsmæssigt kan tage 3-6 måneder at lave ændringer i det brev, som borger får efter en a-kasse har anmeldt fraværet i Nemrefusion til Udbetaling Danmark.

Kommentar: De økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

3.2. Afkortning af dagpengeperioden for dimittender til 1 år

DAK peger på, at det følger af lovforslaget, at satsnedsættelsen gælder for ”medlemmer, som har opnået ret til dagpenge efter § 54” (jf. § 49, stk. 5, 1. pkt., i loven), og at den ét-årige dagpengeperiode for dimittender gælder for et medlem, der har ret til dagpenge efter § 54.

DAK ser gerne, at det præciseres i bemærkningerne, at satsnedsættelsen – og især at den ét-årige dagpengeperiode for dimittender – dermed ikke gælder for de medlemmer, der har afsluttet en uddannelse, men som opnår ret til dagpenge ved at opfylde et indkomst- eller beskæftigelseskrav efter § 53, stk. 3, nr. 4, og § 53, stk. 9, nr. 4, i loven.

Kommentar: Den foreslåede ændring af § 49, stk. 5, om dagpengesatsen for dimittender samt § 55, stk. 1, 1. pkt. om dagpengeperiodens længde for dimittender skal læses i sin sammenhænge med den bestemmelse, der foreslås ændringer i.

Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at der lovteknisk skulle være uklarhed om rækkevidden af de foreslåede ændringer. Men for god ordens skyld er dette præciseret i lovforslagets almindelige bemærkning pkt. 2.2.2. og 2.3.2.

DAK er desuden bekymrede for, om en ét-årig dagpengeperiode er tilstrækkelig til, at dimittender kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. De opfordrer derfor til, at aftalepartierne afskaffer tidsbegrænsning på 30 uger for supplerende dagpenge for dimittender, så de har mulighed for at tage vikariater, småjobs og freelanceopgaver i

hele dagpengeperioden. Alternativt kan perioden med supplerende dagpenge forlænges eller suspenderes i en midlertidig periode, fx to år fra lovens ikrafttræden.

Kommentar: Det er ikke en del af aftale om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder, at dimittender får forlænget perioden med supplerende dagpenge.

ASE bemærker til side 17, afsnit 7-8 i bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf der fremgår at "... den kortere dagpengeperiode vil være gældende for dagpengemodtagere, der optages på dimittendvilkår herefter..." og at "... afkortningen af dagpengeperioden [...] finder anvendelse for personer, som vil blive indplaceret i en dagpengeperiode på lovens ikrafttrædelsestidspunkt eller senere..."

Betyder det, at begge betingelser skal være opfyldt for at være omfattet af den kortere dagpengeperiode? Er man omfattet af den kortere dagpengeperiode, hvis man optages som dimittend inden ikrafttrædelse, men først indplaceres efter ikrafttræden?

Kommentar: Lovteksten er præciseret således:

"Dimittender, der er indplaceret før ikrafttrædelsen, vil fortsat have en ordinær dagpengeperiode på 2 år inden for 3 år.

Det foreslås, at afkortningen af dagpengeperioden for dimittender finder anvendelse for personer, som vil blive indplaceret i en dagpengeperiode på lovens ikrafttrædelsestidspunkt eller senere."

Der er således ikke længere nogen uoverensstemmelse.

3.3. Nedsættelse af dagpengesatsen for ikke-forsørgende dimittender og værnepligtige under og over 30 år samt unge under 25 år

FH mener ikke, at dimittendsatsen bør sættes ned, men bakker jf. de økonomiske forudsætninger for de andre elementer i lovforslaget samlet set op om ændringerne.

FH kan dog ikke bakke op om, at satsnedsættelsen skal gælde for alle fra lovens ikrafttræden. FH mener, at nedsættelsen af dimittendsatsen kun bør gælde for nyindplacerede efter ikrafttrædelsestidspunktet.

Kommentar: Det fremgår af den politiske aftale, at satsnedsættelsen skal gælde alle, der modtager dagpenge med dimittendsats fra lovens ikrafttræden. Der henvises til lovforslagets § 4, stk. 1.

FH peger på, at princippet om at et satsskifte altid sker fra den 1. i måneden forlades. Dette er problematisk af flere årsager. Dels vil det være svært at vejlede medlemmerne om dette og dels det vil også give udfordringer rent administrativt, når der i en måned skal udbetales dagpenge med to forskellige dagpengesatser.

Forslaget vil gøre medlemmets retstilling usikker og vi opfordrer derfor til, at der ikke at indføre en ny praksis, hvor man som ledig kan have to satser i den samme måned. Det komplicerer reglerne yderligere og strider imod de politiske intentioner om at regelsættet skal være så enkelt og let forståeligt som muligt. Derudover er det en afvigelse fra det månedsprincip som blev indført med dagpengereformen i 2017.

DAK og ASE peger i relation til tidspunktet for nedsættelse af dimittendsatsen på, at der indføres konsistente regler, og at satsskifte derfor fortsat sker den 1. i måneden, efter hændelsen indtræder.

DAK peger særskilt på, at den foreslåede satsskifte tidspunkt ikke er i overensstemmelse med intentionerne bag aftale om et ”Tryggere dagpengesystem” fra 2015.

DAK peger i stedet på en alternativ model, hvor satsnedsættelsen skal ske fra den 1. i den efterfølgende måned, når medlemmet har modtaget dagpenge i 410 timer. 3 måneders ledighed vil således blive fastsat og defineret som 410 timers faktisk forbrug. Hermed vil der for en dimittend, der har modtaget dagpenge i 410 timer, ske satsskifte med virkning fra den 1. i den efterfølgende måned. Alle dimittender vil få en dimittendsats på 71,5% i mindst 3 måneder (de faktiske 410 timer) og herefter blive sat ned i sats. DAK henviser til, at de 410 timer tidligere er blevet beregnet til 3 måneders ledighed i forbindelse med a-kasseforsøget, hvor det også har vist sig mest hensigtsmæssigt at lade forbruget følge månedsudbetalingssystemet og tælle i hele kalendermåneder.

Kommentar: Det fremgår af aftale om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder, at satsskifte skal ske efter 3 måneder med dagpenge som ikke-forsørgende dimittend. Efter de eksisterende principper i dagpengesystemet er der 160,33 timer på en måned, hvor der kan udbetales dagpenge. Tre måneder er derfor udmøntet som $3 \times 160,33 = 481$ timer. En regel om, at satsskiftet vil skulle ske med virkning fra den første i den efterfølgende måned, ville ikke være i overensstemmelse med aftalen herunder de økonomiske rammer herfor, da en sådan regel vil kunne betyde udbetaling af den indledningsvis højere dimittendsats i op til 4 måneder svarende til op til 641,32 timer. Hvis satsskiftet sker den 1. i måneden efter pågældende har fået udbetalt 410 timers dagpenge, vil den indledningsvist højere dimittendsats kunne udbetales i op til ca. 3½ måned. Det vil samtidig være muligt, at nogle alene får 410 timer (ca. 2½ måned) med den indledningsvist højere dimittendsats og altså mindre end tre måneder.

Det bemærkes i forhold til a-kasseforsøget, at dette ikke danner grundlag for nærværende ændringsforslag eller er implementeret som en del af gældende ret. Det er på nuværende tidspunkt udelukkende et forsøg, som der heller ikke er evalueret på.

Der henvises i øvrigt til det ovenfor under beskæftigelsestillægget anførte om satsskifte tidspunktet.

FH peger på, at det af lovforslagets § 2 punkt 4 jf. lov om sygedagpenge § 51, stk. 4 fremgår, at udbetalingen sygedagpenge til dimittender vil fortsætte med 71,5 pct. indtil medlemmet har brugt 481 timer. Herefter vil den sygemeldte skulle have en sats på 49,17 pct.

Det betyder, at hvis det pågældende medlem bliver syg inden der er forbrugt 481 timer, skal a-kassen sende oplysninger om medlemmets hidtidige forbrug i dagpengesystemet opgjort pr. dag, herunder med angivelse af, hvor mange timer medlemmet kan fortsætte med den aktuelle sats, så kommunen kan lave en teknisk omregning i forhold til udbetaling i sygedagpengesystemet. Når så medlemmer bliver rask igen, skal kommunen melde tilbage til a-kassen på samme måde.

FH mener det er et brud med eksisterende praksis på flere punkter. For det første har der hidtil eksisteret et princip om ikke at koordinere på tværs af udbetalingsystemer mellem a-kasser og kommuner, da det blandt andet er administrativt vanskeligt. Derudover fraviges månedsprincippet. Det vil afvige fra intentionen om, at regelsættet skal være så enkelt og let forståeligt som muligt, og det vil være meget svært for medlemmerne at forstå.

FH peger på, at det bliver administrativt tungt og svært for medlemmerne at gennemskue. Samtidig afviger det fra et ellers velfungerende princip om, at et medlem overgår til sygedagpenge med den sats, medlemmet havde på tidspunktet for overgang, og dette princip bør fastholdes fremadrettet i forhold til de kommende dimittender. Begrundelsen for nedsættelsen af satsen i dagpengesystemet er, at den skal fungere som en tilskyndelse til at gå i job men denne intention kan ikke med rimelighed forfølges, når en dimittend bliver syg.

DAK er stærkt kritiske over for den foreslåede model om skift af sats ved overgang til sygedagpenge. DAK peger på, at man med modellen fraviger gældende regler og principper, ikke kun i arbejdsløshedsdagpengesystemet, men også i sygedagpengesystemet. Der peges på, at både a-kasser og kommuner skal opbygge nye administrative systemer med henblik på at kunne sende relevante oplysninger til hinanden.

Der peges videre på, at der vil være risiko for forkerte udbetalinger og at dette ikke vil være rimeligt over for den sygemeldte.

DAK opfordrer til, at den foreslåede model udgår af lovforslaget. DAK foreslår i stedet, at sygedagpenge udbetales med den sats, som medlemmet på første dag med ret til sygedagpenge kunne have modtaget i dagpenge.

ASE peger på, at a-kassen ved overgang til sygedagpenge skal oplyse kommunen om, hvilket sats medlemmet vil skulle nedsættes til beroende på, om medlemmet vil være over eller under 30 år på tidspunktet for satsskiftet. Da a-kassen ikke kan forudsige det faktiske tidspunkt, hvor de 481 timer er forbrugt, kan a-kassen dermed heller ikke oplyse om medlemmet alder på tidspunktet for det faktiske forbrug af de 481 timer. Dette er også et synspunkt DAK har.

KL mener, at forslaget medfører stort bureaukrati og ikke-digitaliseringsklar lovgivning. KL er ikke enig i, at kommunerne ikke vil have nævneværdig

meradministration som følge af de foreslåede regler.

KL mener, at man reelt ikke har blik for de store administrative og digitale konsekvenser, som lovforslaget vil have for både kommuner og A-kasser. Særligt forslaget om, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om nedsættelse af sygedagpengesatsen for ikke-forsørger dimittender, der ved overgang til sygedagpenge endnu ikke har fået nedsat dimittendsatsen, som sygemeldes inden for de første 3 måneder, er ikke hensigtsmæssigt. Og det følger ikke den normale præcedens, som er, at når en ledig sygemeldes fortsætter pågældende på den sats, som man modtog som ledig i hele sygeperioden.

KL vurderer, at forslaget vil berøre under 1000 sygemeldte om året, men det vil alligevel påføre både kommunerne og A-kasser betydelige omkostninger. Samtidig bryder det med principperne for digitaliseringsklar lovgivning. I praksis betyder forslaget, at der skal overføres ”dagpengelogik” til sygedagpengesystemerne, hvilket er en meget kompleks opgave.

KL foreslår, at de relevante ministerier indkalder KL og Danske A-kasser til en drøftelse af, hvordan vi inden for den politiske aftale sikrer en ubureaukratisk udmøntning og mere digitaliseringsklare regler, som let og enkelt kan implementeres i kommuner og A-kasser.

KL er meget forundret over, at der i lovforslaget ikke fremgår, hvilke økonomiske konsekvenser forslaget har for kommunerne. KL tager derfor forbehold for de økonomiske konsekvenser.

Kommentar: Det er korrekt, at udgangspunktet i sygedagpengeloven er, at timefortjenesten eller satsen anvendes under hele fraværperioden. Dette udgangspunkt vil blive fraveget med de foreslåede regler.

Det er ligeledes korrekt, at det forudsættes, at a-kassen ved overgangen til sygedagpenge vil skulle oplyse kommunen om medlemmet hidtidige forbrug af dagpenge opgjort pr. den dato, medlemmet vil skulle modtage sygedagpenge fra. Arbejdsløshedskassen vil også skulle afgive oplysninger om, hvor mange timer personen vil kunne fortsætte med at modtage (syge)dagpenge med den aktuelle dagpengesats. Arbejdsløshedskassen vil endvidere skulle oplyse kommunen om, hvilken sats, personen herefter vil skulle nedsættes til beroende på, om personen vil være over eller under 30 år på tidspunktet for satsskiftet.

På grundlag heraf skal kommunen ved overgangen til sygedagpenge ud fra antallet af resterende timer beregne et antal dage, hvor personen vil kunne få udbetalt sygedagpenge fastsat ud fra den høje sats.

Der er tale om et begrænset antal sygedagpengemodtagere, for hvilke kommunerne ville skulle nedsætte satsen på baggrund af oplysninger fra a-kasserne. Det er derfor ikke forventet at medføre betydelig meradministration i kommunerne, da det allerede er en opgave de løser i dag.

Hvis medlemmet efter en periode med sygedagpenge vender tilbage til arbejdsløshedsforsikringen og pågældende ikke samlet har modtaget arbejdsløsheds- og sygedagpenge i 481/390 timer, vil dagpengeudbetalingen med ikke-forsørgersatsen på 71,5 pct. af højeste dagpenge for fuldtids- eller deltidsforsikrede blive genoptaget.

Det betyder, at arbejdsløsheds-kassen på dette tidspunkt vil skulle foretage en opgørelse af det samlede forbrug af dagpenge og sygedagpenge på tidspunktet for tilbagevenden. Dette sker allerede efter gældende regler.

Der vil blive udarbejdet nærmere administrative regler herom efter forhandling med Beskæftigelsesrådet.

Udmøntningen af satsen i forbindelse med dimittenders overgang til sygedagpenge er valgt af hensyn til, at det ikke skal være muligt at få den indledningsvise højere dimittendsats længere end de tre måneder, som er forudsat i den politiske aftale.

Hvis det bliver muligt at modtage den indledningsvise højere dimittendsats i længere tid ved overgang til sygedagpenge, vil det give nogle uhensigtsmæssige tilskyndelser.

DAK opfordrer til, at værnepligtige ikke skal være omfattet af satsnedsættelsen og den ét-årige dagpengeperiode for dimittender – ikke mindst set i lyset af den politiske dagsorden lige nu, hvor flere partier, herunder nogle af aftalepartierne, formentlig ønsker flere værnepligtige og en længere værnepligtsperiode.

Kommentar: Regeringen er enig heri og lovforslaget er tilrettet i overensstemmelse hermed.

Akademikerne er bekymrede for, at der kan ske fejludbetalinger, når medlemmet overgår fra arbejdsløshedsdagpenge til sygedagpenge, og a-kassen skal oplyse kommunen om forbrug dagpengene. Det skyldes, at a-kasserne skal tage udgangspunkt i, at medlemmerne er fuldt ledige, hvilket ikke altid er i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Eksempelvis viser en opgørelse fra Magistrenes A-kasse, at omkring 20 pct. af de dimittender, der sygemelder sig inden for de første 3 måneder har oplyst, at de har lønarbejde eller selvstændig virksomhed sideløbende med ledighed. Der vil derfor være oplyst om timer på dagpengekort, der har betydning for forbruget af dagpengene men som a-kassen ikke i den tekniske beregning har taget højde for.

Opgørelsesmetoden vil pålægge både kommuner og a-kasser en meradministration, da a-kassen skal foretage en genberegning af eventuelle resttimer med ret til høj sats, når pågældende igen melder sig ledig i a-kassen, hvilket besværliggøres af at sygedagpenge opgøres og udbetales i uger og dagpenge opgøres og udbetales i måneder.

Endelig har Akademikerne peget på, at det ikke er rimeligt, at dimittender, der overgår til sygedagpenge, også skal gå ned i sats.

KL mener, at selv hvis man ser bort fra de store digitale og administrative konsekvenser, er forslaget uhensigtsmæssigt, idet nogle borgere risikerer at komme i klemme. De forskellige ”logikker” i dagpenge og sygedagpengereglerne betyder, at nogle borgere vil modtage ”forkert” ydelse, som så efterfølgende skal tilbagebetales eller efterbetales. Det vil skabe stor usikkerhed for borgere, som er sygemeldte, hvilket ikke vil bidrage til at de hurtigt raskmeldes.

KL foreslår, at man bibeholder det eksisterende princip om, at sygemeldte dagpengemodtagere altid forbliver på den sats, som man modtog ved sygemeldingen. Der er i dag strenge krav til at modtage sygedagpenge og KL vurderer derfor ikke, at der er stor risiko for, at ledige borgerne sygemelder sig for at modtage en højere ydelse.

Kommentar: Der henvises til kommentaren til FH ovenfor. Det vil endvidere ikke være i overensstemmelsen med aftalegrundlaget, hvis udbetaling af sygedagpenge kunne udbetales med en højere sats end den, pågældende er berettiget til ved ledighed.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at hvis det bliver muligt at modtage den indledningsvise højere dimittendsats i længere tid ved ændring af den foreslåede regel om satskifte og overgang til sygedagpenge, vil det give nogle uhensigtsmæssige tilskyndelser ift. sygemeldinger.

I forhold til tilbagebetaling af evt. forkert ydelse, skal det bemærkes, at tilbagebetaling af sygedagpenge som udgangspunkt forudsætter, at modtageren mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelsen.

ASE mener, at det i beskrivelsen i lovforslagets almindelige bemærkninger, om for brug af 481 timer før nedsættelsen af dimittendsatsen ingen steder fremgår, at medlemmet maksimalt kan forbruge 6 uger af en sammenhængende periode med sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Det bør derfor præciseres i bemærkningerne, at medlemmet fortsætter på 71,5%-satsen på sygedagpenge, såfremt medlemmet ikke har forbrugt alle 481 timer efter 6 uger med sygedagpenge eller dagpenge under de første 14 dage. ASE bemærker videre, at de foreslåede regler er blevet unødigt komplicerede af, at endnu et eksisterende princip i lovgivningen fraviges – nemlig princippet om, at anvende medlemmets sats på overgangstidspunktet i hele fraværsperioden.

Kommentar: Det er korrekt, at udgangspunktet i sygedagpengeloven er, at timefortjenesten eller satsen anvendes under hele fraværsperioden. Dette udgangspunkt vil blive fraveget med de foreslåede regler.

Der fremgår følgende af de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2.

”....

Det betyder videre, at ved overgang til sygedagpenge inden perioden på 481/390 timer er forbrugt, vil sygedagpengene blive udbetalt ud fra satsen for ikke-forsørgere på 71,5 pct. af højeste dagpenge for fuldtids- eller deltidsforsikrede. Dette er i

overensstemmelse med de almindelige regler i sygedagpengeloven om, at sygedagpenge til et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse udbetales med den sats, som personen på første dag med ret til sygedagpenge kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge, hvis den pågældende ikke havde været syg.

Udbetalingen af sygedagpenge med denne sats vil fortsætte indtil medlemmet sammenlagt har forbrugt 481/390 timer med dagpenge og sygedagpenge. Opgørelsen af forbruget af timer i kommunen fastsættes ud fra, at der udbetales sygedagpenge for 7,4/6 timer pr. dag, så det kan håndteres i kommunens ugebaserede system.”

Beskæftigelsesministeriet er derfor ikke enig i ASEs bemærkning.

ASE peger på teksten i lovforslagets almindelige bemærkninger om den beskrevne fremgangsmåde ved overgang fra dagpenge med dimittendsats til sygedagpenge og har en række tekniske spørgsmål, som de ønsker afklaret, herunder hvorledes forventet forbrug opgøres.

Kommentar: I de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 2.3.2. er på et overordnet plan beskrevet, hvorledes opgørelsen skal ske. Det fremgår videre, at det med hjemmel i en udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen i § 51, stk. 4, i lov om sygedagpenge, vil blive fastsat regler herom, herunder regler om opgørelsen af, hvor længe, der vil kunne udbetales sygedagpenge med en højere sats og tidspunkt for satsskifte m.v. Det forventes, at kommunen ved overgangen til sygedagpenge ud fra antallet af resterende timer vil beregne et antal dage, hvor personen vil kunne få udbetalt sygedagpenge fastsat ud fra den høje sats. En dag vil uanset det reelt udbetalte antal timer med sygedagpenge for dagen svare til 7,4/6 timer.

DAK peger på, at forslaget om nedsættelsen af dagpengesatsen for visse unge under 25 år ikke er del af aftale om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder, men et udmøntningsvalg

ASE peger på forslaget i § 1, nr. 4, om nedsættelse af dagpengesatsen for visse unge under 25 år som konsekvens af nedsættelsen af satsen for dimittender og henviser til, at den foreslåede ændring ikke skelner mellem medlemmer med dagpengeret som dimittend og dagpengeret som ikke-dimittend.

Som bestemmelsen er formuleret nu - uden en henvisning til medlemmer med dagpengeret som dimittend – vil det betyde, at også medlemmer, der er indplaceret med almindelig DP-ret og måske på højeste dagpengesats, vil blive nedsat til 49.17% af højeste dagpenge efter 481 timers forbrug af indplaceringen, hvis de tilfældigvis har en uddannelse, er ikke-forsørgere og deltager i tilbud omfattet af kap. 14 i LAB. Det er efter ASEs opfattelse ikke hensigten med aftalen om ny reformpakke for dansk økonomi

Kommentar: Formålet med aftalen er at nedsætte dagpengesatsen for dimittender efter 3 måneder.

Den foreslåede ændring til § 52 a, stk. 4, 2. pkt. i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. skal ses i sammenhænge med bestemmelsens 1. pkt. som handler om, at et medlem, som har gennemført uddannelse af den i § 54 nævnte art (med ret til dagpenge som dimittend), og som har haft 962 timers arbejde som fuldtidsforsikret og 780 timer som deltidsforsikret, jf. § 55, stk. 1 og 2, modtager ved deltagelse i tilbud efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats 82 pct. af højeste dagpenge efter §§ 47 og 70 til medlemmer, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og med 71,5 pct. af højeste dagpenge efter §§ 47 og 70 til medlemmer, som ikke har forsørgelsespligt, jf. dog stk. 5.

Bestemmelsen handler således om, at hvis man har en uddannelse af den i § 54 nævnte art, så kan man ikke modtage dagpenge med en individuel sats, når man har modtaget dagpenge svarende til ½ år. Og det uanset, om medlemmet måtte have optjent ret til dagpenge med en højere sats og evt. har et andet dagpengegrundlag end en dimittendgivende uddannelse. Bestemmelsen skal med andre ord forhindre, at deltagelse i tilbud efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan ske med en højere dagpengesats, og dermed konkurrerer med almindelige uddannelsesforløb på SU.

Dette er baggrunden for, at de særlige regler om dagpengesatsens størrelse for unge under 25 år foreslås konsekvensrettet i overensstemmelse med den foreslåede dagpengesats for dimittende.

3.4. Indførelse af et sprogkrav eller beskæftigelseskrav for dimittenders ret til arbejdsløshedsdagpenge

DAK kritiserer, at det foreslåede alternative krav til sprogkravet i form af opfyldelse af et beskæftigelseskrav opgjort i timer omtales som "det alternative" eller "sekundære" beskæftigelseskrav og ikke som "tilknytningskravet, da kravet efter DAKs opfattelse reelt vedrører tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Kommentar: Det er korrekt, at der benyttes udtrykket "beskæftigelseskrav", og at det omtales som sekundært eller alternativt i forhold til opfyldelsen af sprogkravet.

Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at der er tale om et beskæftigelseskrav, da det er foreslået, at kravet udmøntes efter principperne for opfyldelse af beskæftigelseskravet for genoptjening af dagpenge, som sker i timer. Det bemærkes her, at "tilknytning" til arbejdsmarkedet kan være noget andet end opfyldelse af et beskæftigelseskrav og er derfor efter ministeriets opfattelse ikke lige så entydigt som "beskæftigelseskrav".

ASE henviser til, at det fremgår af § 54, stk. 3, at et medlem, som ikke opfylder sprogkravet i stk. 2, har ret til dagpenge, hvis medlemmet forud for ledigheden har fået indberettet beskæftigelse svarende til mindst 600 timers lønarbejde. Det fremgår endvidere, at beskæftigelsen kan vedrøre en periode forud for et medlemskab af en a-kasse. Dette er imidlertid ikke i overensstemmelse med bemærkningerne på 8. afs. på s. 59 i lovforslaget.

Kommentar: Det er rigtigt, at der i det fremsendte lovforslag er en uoverensstemmelse mellem formuleringen af lovtæksten og den del af de specielle bemærkninger, som forholder sig til, hvilke regler der i øvrigt vil skulle finde anvendelse.

Dette rettes der op på således, at det tydeligt fremgår, at beskæftigelsen kan vedrøre en periode forud for et medlemskab af en a-kasse.

DAK peger på, at tilknytningskravet er alt for komplekst – ikke mindst fordi det fraviger de generelle principper for beskæftigelseskrav, som dagpengesystemet efter dagpengereformen er bygget op omkring.

Det er især den ”doble” optjeningsperiode, hvor de 600 timers beskæftigelse skal ligge i 12 måneder af de seneste 24 måneder, der bryder med principperne i systemet. I dag kender vi kun til ”rene” optjeningsperioder i dagpengesystemet, hvor en vis indkomst eller et vist antal timer skal ligge inden for en periode af en vis varighed

DAK anerkender, at der er et politisk ønske om et tilknytningskrav på 600 timers beskæftigelse inden for en given periode, her i 12 måneder inden for 24 måneder. Vi anerkender også, at det kan have økonomiske konsekvenser at lave perioden om, hvis de 600 timers beskæftigelse i stedet skal være optjent inden for ”rene” 24 måneder, herunder at det vil ramme for mange medlemmer, hvis beskæftigelsen skal ligge inden for ”rene” 12 måneder – hvilket vi selvfølgelig ikke ønsker.

En løsning kunne derfor være at fastsætte optjeningsperioden til de seneste 18 måneder. Der vil dermed være tale om en almindelig (”ren”) optjeningsperiode, som vi kender efter de gældende regler, som lægger sig midt imellem. Det betyder, at et medlem, der har arbejdet i mindst 600 timer inden for de seneste 18 måneder, undtages fra sprogkravet.’

Kommentar: Det foreslåede optjeningskrav er udmøntet i overensstemmelse med aftale om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder.

DAK gøre opmærksom på, at følgende formulering i lovforslaget: ”inden for 12 måneder i løbet af de seneste 24 måneder” giver anledning til tvivl. Det skyldes bl.a., at ”inden for 12 måneder” giver indtryk af, at der er tale om et krav om 12 sammenhængende måneder. Hvis dette ikke er tilsigtet – hvilket vi ikke går ud fra – bør det præciseres i lovforslaget.

DAK peger på, at det bør præciseres i bemærkningerne, at der ikke stilles krav om, at der er indberettet timer i alle af de 12 måneder, eller at arbejdet er udført ”under uddannelsen”.

Kommentar: Det bemærkes, at der af pkt. 2.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår følgende:

”Der vil ikke blive stillet krav om, at timerne skal ligge i 12 sammenhængende måneder. Det er tilstrækkeligt, at timekravet er opfyldt i løbet af 12 måneder.

....

Dog vil perioder, hvor et medlem har gennemført en uddannelse efter § 54, jf. § 53, stk. 9, nr. 4, i loven, ikke kunne medregnes ved opgørelsen af timekravet. Det skyldes, at det vil være ulogisk at lade timer under en uddannelse danne grundlag for kvalificering til de selv samme rettigheder, som uddannelsen dannede grundlag for.”

De ønskede præciseringer fremgår således allerede af lovforslaget som sendt i høring.

DAK går ud fra, at forslaget om at medregne beskæftigelse fra udlandet er afgrænset til kun at omhandle tilknytningskravet som undtager fra sprogkravet – og at der således ikke er tale om et generelt krav til andre beskæftigelseskrav. Det bør fremgå af bemærkningerne, at det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler herom.

I dag stilles der ikke krav om dansk arbejde for at medregne beskæftigelsesperioder fra et andet EØS-land, Schweiz eller Storbritannien til brug for at opfylde kravet om arbejde i § 53 i loven. Det bør derfor også fremgå af bemærkningerne, at der er tale om en skærpelse af gældende regler, og hvor hjemlen til dette er.

Kommentar: Det fremgår følgende af pkt. 2.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger:

”Det forventes, at der med hjemmel i den foreslåede udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 54, stk. 2, jf. straks nedenfor, vil blive fastsat nærmere regler for betingelserne for at kunne sammenlægge udenlandske beskæftigelsesperioder med danske, herunder at der vil kunne stilles krav om 150 timers beskæftigelse for fuldtidsforsikrede og 100 timers beskæftigelse for deltidsforsikrede i Danmark for at kunne sammenlægge beskæftigelsesperioder fra udlandet.”

Det fremgår således, at der vil blive fastsat nærmere regler herom, og Beskæftigelsesministeriet kan bekræfte, at der ikke er tale om et generelt krav til andre beskæftigelseskrav.

Der er ikke tale om en skærpelse af gældende regler, da der pt. ikke findes gældende regler om et beskæftigelseskrav som alternativ til et sprogkrav, og hvor der kan medregnes udenlandske beskæftigelsesperioder.

DAK peger på, at det følger af forslaget til § 54, stk. 3, at ”personer, der ikke opfylder sprogkravet i stk. 2,” dog har ret til dagpenge, hvis tilknytningskravet er opfyldt.

For at sikre en så enkel og hensigtsmæssig administration af sprogkravet som muligt i a-kasserne, herunder ift. medlemmerne, er det vigtigt, at tilknytningskravet ikke formuleres som en undtagelse til sprogkravet, men som et krav, som kan være opfyldt uanset, om et medlem opfylder sprogkravet eller ej. Det vil derfor være

uden betydning, om et medlem opfylder sprogkravet med en Dansk 2-prøve eller ved at opfylde tilknytningskravet.

Kommentar: Det fremgår af aftale om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder, at beskæftigelseskravet er en undtagelse til sprogkravet.

I overensstemmelse hermed er beskæftigelseskravet lovteknisk formuleret således, at "Medlemmer, der ikke opfylder sprogkravet i stk. 2, har dog ret til dagpenge efter stk. 1, hvis personen inden for 12 måneder i løbet af de seneste 24 måneder forud for ledigheden", hvis medlemmet opfylder det nærmere definerede beskæftigelseskrav.

I lovforslagets specielle bemærkninger til § 1, nr. 6, fremgår det, at der forventes fremsat en række regler om opfyldelse af beskæftigelseskravet herunder nærmere regler, som vil sikre en så nem og smidig administration i arbejdsløshedskassernes administrationssystemer.

DAK peger på, at det følger af forslaget til § 54, stk. 2, 1. pkt., at det er en betingelse for ret til udbetaling af dagpenge som dimittend, at medlemmet har bestået prøve i Dansk 2 eller FVU-læsning trin 2.

Disse to uddannelser i dansk er rettet mod især udlændinge og ordblinde. De fleste dimittender i Danmark vil dermed ikke opfylde dette krav, men vil i stedet opfylde det krav, der fremgår af bemærkningerne – nemlig gennemført 6. klasse i folkeskolen.

Det er et problem, at hovedreglen slet ikke fremgår af loven.

DAK opfordrer til, at hovedreglen om, at sprogkravet kan opfyldes på baggrund af gennemført 6. klasse i folkeskolen, fremgår af lovens § 54, stk. 2.

Kommentar: En af de væsentligst begrundelser for at indføre et sprogkrav er, at fra 2008 til 2019 er andelen af modtagere af dimittenddagpenge fra EU/EØS-området og modtagere fra tredjelande steget fra 8 pct. til 15 pct. Udenlandske studerende er desuden overrepræsenteret blandt modtagere af dimittenddagpenge i forhold til deres andel på uddannelserne. I perioden 2015-2019 udgjorde udenlandske studerende i gennemsnit ca. 11 pct. af pladserne på uddannelserne, hvor de i den tilsvarende periode udgjorde ca. 15 pct. af alle modtagere af dimittenddagpenge.

Udenlandske dimittender er generelt længere tid i dagpengesystemet. I 2019 brugte dimittender fra EU/EØS-området og tredjelande i gennemsnit over 38 uger i dagpengesystemet, mens danske dimittender kun var i dagpengesystemet i lige over 25 uger.

Der henvises her til pkt. 2.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger om baggrunden for lovforslaget.

Det bemærkes videre, at det i overensstemmelse med det EU-retlige proportionalitetsprincip vurderes, at kravet om at kunne dansk ikke kan stilles for personer, der har haft en vis aktuell beskæftigelse. Samlet set vurderes det at være i overensstemmelse med EU-retten at stille krav om dansk som betingelse for dimittenddagpenge eller alternativt krav om at have haft mindst 600 timers beskæftigelse inden for 12 måneder i løbet af de sidste 24 måneder på uddannelsen, idet ordningen er indirekte diskriminerende, men kan begrundes og er proportional. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 9.

Lovforslaget er således primært rettet mod dimittender med en udenlandsk baggrund, og som ikke forstår dansk på niveau Dansk Prøve 2. At lade beskæftigelsens omfang styre om der skal opfyldes et sprogkrav eller et beskæftigelseskrav vil ikke være i overensstemmelse med EU-retten.

Beskæftigelsesministeriet er derfor ikke enig i DAKs betragtninger.

Det fremgår videre af de nævnte lovbemærkninger, at forventes fastsat nærmere regler om gennemført 6. klassetrin i folkeskolen samt regler om uddannelser, som vil kunne blive sidestillet med bestået prøve i Dansk 2, herunder FVU-læsning trin 2, jf. lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, grundskoleforløb gennemført på Færøerne og i Grønland, de danske skoler i Sydslesvig, udstationerede familier m.v.

Datatilsynet har noteret, at Beskæftigelsesministeriet har vurderet, at arbejdsløshedskassernes behandling af personoplysninger om dansk sprogkundskab vil kunne ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e (offentlig myndighedsudøvelse) og artikel 6, stk. 1, litra c (retlig forpligtelse).

3.5 Tekniske belægninger og forhøjelse af indkomstloftet for a-kassekontingentfritagelse

Det er FHs forventning, at ændringer af fradrag for tekniske belægninger, som udmøntes på bekendtgørelsesniveau vil blive udmøntet i overensstemmelse med Danske A-kasser anbefalinger.

Kommentar: Der lægges op til, at udmøntningen følger samme principper om opgørelse af fradrag i dagpengene som ved midlertidig arbejdsfordeling, hvor fradraget opgøres under ét i den periode, hvor den pågældende ikke har været tilmeldt jobcenteret. Herudover vil fradrag for tekniske belægninger som følge af overgang til efterløn og venteperioder også opgøres under ét, selvom pågældende er tilmeldt jobcenteret.

FH mener, at forhøjelsen af indkomstloftet med 4.000 kr. for SU-studerende også bør omfatte lærlinge og elever. Det vil øge de unges incitament til at arbejde ved siden af lærlinge- eller elevforløb og dermed sak øget arbejdskraft til virksomhederne.

Kommentar: Forhøjelsen af indkomstloftet for SU-studerende er en følge af forhøjelsen af fribeløbet i SU-reglerne. Det ligger uden for aftalen, at også lærlinge og elever skal omfattes af forhøjelsen. Lærlinge og elever vil som efter gældende

regler fortsat have mulighed for at arbejde ved siden af lærlinge- eller elevforholdet, hvis den samlede indkomst ikke overstiger et beløb svarende til højeste dagpenge.

Akademikerne finder det positivt, at ændringen af reglerne om tekniske belægninger, hvorefter belægningerne opgøres under ét i hele afmeldeperioden.

DAK ser positivt på, at medlemmer i dagpengesystemet ikke rammes urimeligt af tekniske belægninger ved weekendarbejde. DAK opfordrer til, at ændringerne vedr. tekniske belægninger indføres før 1. oktober 2023.

Kommentar: Det er ikke en del af aftale om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder eller den senere opdaterede aftaleøkonomi og ikrafttrædelsestidspunkter fra 4. marts 2022, at ændringerne af tekniske belægninger kan træde i kraft inden 1. oktober 2023.

5. Øvrige bemærkninger til lovforslaget

FH henviser til, at det fremgår af lovbemærkningerne, af ændringerne vil medvirke til at øge kompleksiteten i administrationen af reglerne på dagpengeområdet, og at det vil gå ud over de lediges mulighed for at gennemskue deres rettigheder herunder om de får udbetalt dagpenge med en korrekt sats.

FH opfordrer derfor til, at den gennemskrivning af reglerne, der er aftalt i aftale om et tryggere dagpengesystem hurtigst muligt igangsættes efter vedtagelsen af det foreliggende lovforslag ligesom evalueringen af reformen gennemføres snarest.

Kommentar: Der er allerede igangsat et arbejde med gennemskrivning af dagpenge-reglerne. Det er forventningen, at regeringen vil komme med forslag som opfølgning herpå medio 2022. Evaluering af aftale om et tryggere dagpengesystem er færdig og offentliggjort.

Akademikerne konstaterer, at der med den foreslåede tilpasning af lovgivningen kommer flere og tungere regler på området. Helt generelt kan man frygte, at det bliver sværere for a-kasserne at forklare de ledige medlemmer reglerne og sikre at reglerne bliver overholdt frem for at holde fokus på de lediges jobsøgning og deres vej til job.

Lovforslaget tilføjer en del kompleksitet til a-kassernes i forvejen tungt regulerede område, og de stemmer ikke overens med intentionen i dagpengereformen om at skabe større tryghed for medlemmerne og øget fleksibilitet. Det bliver mere komplekst at vejlede om reglerne, og implementeringen i forhold til de eksisterende systemer forventes også at blive omfattende, selv om det i lovmaterialet vurderes, at det eksisterende system forholdsvis let kan tilpasses.

Kommentar: Lovforslaget udmønter den indgåede aftale. Det er korrekt, at der er tale om nye regler, men der er ved udformningen af lovforslaget gjort brug af allerede gældende principper i det omfang, det har været muligt.

Akademikerne henviser til forslaget punkt 1, § 48, stk. 11, hvoraf det blandt andet fremgår, at ... på grundlag af sammenhængende perioder ud over 4 uger, hvor medlemmet modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.

Akademikerne finder det uhensigtsmæssigt, at a-kasserne vil skulle operere med flere forskellige opgørelsesmetoder i forhold til, hvordan der sker forlængelse pga. sygdom. Derfor anbefales en harmonisering af reglerne omkring opgørelse af forlængelsesmuligheder, således at de 4 uger ændres til 6 uger.

Kommentar: Der er ikke tilsigtet en ændring af forlængelsesreglerne. Forskellen på den generelle forlængelsesregel på 6 uger og forlængelsesreglen i forslaget til § 48, skyldes alene det forhold, at a-kassen udbetaler arbejdsløshedsdagpenge under de først 2 ugers sygdom. Bemærkningerne til lovforslaget er blevet præciseret

DAK peger på, at det fremgår af lovforslaget, at der forventes fastsat regler om, at feriedagpenge udbetales med den dagpengesats, som medlemmet er berettiget til på ferietidspunktet, og at beregning af feriedagpengere retten fremadrettet opgøres på baggrund af udbetalte dagpengetimer.

Det er DAKs opfattelse godt, at der rettes op på nogle af de uhensigtsmæssigheder, der er i de meget komplekse feriedagpengeregler.

DAK gør opmærksom på, at der er behov for 14 yderligere ændringer af feriedagpengereglerne for, at de fungerer hensigtsmæssigt sammen med samtidigshedsferie og dagpenge i et månedssystem, som bør fastsættes med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen. Vi opfordrer derfor til, at dette skrives ind i bemærkningerne.

Akademikerne er endvidere positive over for forslaget om at retten til feriedagpenge fremover beregnes på baggrund af udbetalte timer frem for udbetalte dagpenge og som betyder, at der ved fuld ledighed altid optjenes 2,08 dage med ret til feriedagpenge.

ASE peger på, at det fremgår af lovforslagets almindelige "... beregning af feriedagpengere retten fremadrettet opgøres på baggrund af udbetalte dagpengetimer...".

Lovforslaget vil betyde, at a-kasser pålægges ekstra udgift, der det vil kræve ændringer i det nuværende system. Det fremgår af bemærkningerne, at ændringen skal sikre, at "... der ved fuld ledighed i en måned optjenes 2,08 feriedag."

Det er ASE's opfattelse, at beregning af feriedagpengere retten på baggrund af sats vil for medlemmer resultere i samme antal af dage med retten til feriedagpenge, som opgjort på baggrund af udbetalte timer.

ASE foreslår derfor, at beregningen af feriedagpengere retten foregår som hidtil. Det forudsætter at satsskifte for dimittender fortsat sker den 1. i måneden, efter hændelsen indtræder, jf. vores bemærkninger under pkt. 7, i Bemærkninger til beskæftigelsestillæg.

Kommentar: Det er korrekt, at den påtænkte ændring af feriedagpengereglene betyder, at også dimittender og personer, som optjener ret til feriedagpenge på grundlag af barsel vil optjene 2,08 feriedag pr. måned uanset dimittendsatsens størrelse.

Beskæftigelsesministeriet har noteret sig DAKs bemærkning og oplyser, at overvejelser om tilpasning af feriedagpengereglene ikke er et emne for nærværende lovforslag.

DAK peger på, at det ikke fremgår af lovforslaget, hvordan efterreguleringen skal ske for de måneder, hvor et medlem får udbetalt to forskellige dagpengesatser – både pga. satsnedsættelsen for dimittender og pga. beskæftigelsestillægget. Der findes i dag ikke regler herom og i a-kassernes it-systemer, er der ikke taget højde for, hvordan efterreguleringen skal ske her.

DAK mener, at det er vigtigt, at en efterregulering sker med den aktuelle sats, som medlemmet har på regulerings-/udbetalingstidspunktet, hvis medlemmet har forbrugt de 481 timer med den højere sats for dimittender eller med beskæftigelsestillægget (evt. efterfølgende). Dette sikrer, at der ikke skal ske regulering af udbetalingen i flere måneder. Det sikrer samtidig, at der ikke opstår en fejludbetaling, som der ikke er hjemmel til at kunne kræve tilbage hos medlemmet, fordi medlemmet ikke har handlet forkert.

DAK opfordrer til, at dette skrives ind i bemærkningerne til lovforslaget, herunder at det skrives ind, at der vil blive fastsat nærmere regler herom.

Kommentar: Beskæftigelsesministeriet er enig i behovet for fastsættelse af efterreguleringsregler. De almindelige bemærkninger er derfor tilrettet således, at der med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 51 a i loven forventes fastsat nærmere regler om efterregulering for de måneder, hvor et medlem får udbetalt to forskellige dagpengesatser på grundlag af beskæftigelsestillægget eller den lavere dimittendsats. Den nærmere udmøntning heraf vil blive drøftet med arbejdsløshedskasserne.

DAK mener, at den fremtidige dagpengeperiode på 1 år for dimittender ikke vil spille sammen med, at DUPLA oplysninger først kan bruges op til 1,5 år efter, indkomsten er blevet indberettet til indkomstregistret.

På samme måde spiller optjeningen af beskæftigelsestillægget ikke sammen med, at DUPLA-oplysninger først kan bruges op til 1,5 år efter, indkomsten (B-indkomst) er indberettet til indkomstregistret.

Ved den almindelige optjening af dagpengerechten, skal man ”kun” finde ét års arbejde inden for 3 år. Ift. beskæftigelsestillægget skal man finde to års arbejde inden for den samme periode. Der er derfor ikke den samme fleksibilitet ift. at vente på DUPLA-oplysningerne.

DAK mener på den baggrund, at indkomstregistret skal være primær kilde for indkomst og løntimer. A-indkomst, der er udbetalt til ejeren af et selskab, er allerede indkomstbeskattet på tidspunktet for indberetningen til indkomstregisteret og skal derfor løbende kunne medregnes til optjening af dagpenget og beskæftigelsestillæg.

Kommentar: Det er ikke en del af aftale om en reformpakke for dansk økonomi, Hurtigere i job, et stærkere arbejdsmarked, investeringer i fremtiden og innovative virksomheder generelt at ændre på reglerne om opgørelse af indkomst- og beskæftigelseskravet i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

DAK peger på, at det med dagpengereformen blev besluttet at harmonisere regler om forlængelse af optjenings- og referenceperioden med henblik på digitalisering og forenkling. Men ikke fuldt ud.

I indeværende lovforslag bliver der foreslået yderligere en model for forlængelse på baggrund af sygdom – nemlig af den 3-årige referenceperiode for beskæftigelsestillægget.

DAK mener, at det er uholdbart at have tre forskellige opgørelsesmetoder til forlængelser på baggrund af sygdom – og reglerne om udbetaling af dagpenge under de første 2 ugers sygdom fører desuden til, at det nogle gange er 4 uger og nogle gange 6 uger med sygedagpenge, der skal trækkes fra, før forlængelsen af referenceperioden kan opgøres.

DAK opfordrer til, at der fastsættes én opgørelsesmetode for forlængelse af optjenings- og referenceperioden på baggrund af sygdom, som gælder i alle situationer.

Opgørelsen kan f.eks. ske – som efter gældende regler for forlængelsen af optjeningsperioden – ved, at antallet af udbetalte timer med sygedagpenge fratrækkes de første 160,33 timer og derefter omregnes til måneder.

Kommentar: Der henvises til det flere steder ovenfor anførte om begrundelserne for valg af de nævnte særregler.

DAK peger på, at der fremover vil komme mange nye satser ind i dagpengesystemet – og de vil adskille sig en hel del fra tidligere satser, bl.a. fordi vi nu taler om procentsatser med to decimaler. Nemt bliver det ikke at holde styr på de mange satser.

Nogle satser skifter fremover inde i en måned, nogle fra den 1. i en måned. Og der vil kunne ske reguleringer i op til flere måneder, hvor satserne går op og ned. Så mange satser vil gøre det fuldstændig ugennemskueligt for medlemmerne at vide, hvilken sats de vil få udbetalt dagpenge med i en måned.

De satser, der fremgår af lovforslaget, er afrundet på en måde, der ikke er i overensstemmelse med gældende regler, da beregningerne tager udgangspunkt i en

timesats. I dag offentliggøres alene en månedssats i den årlige satsvejledning. Danske A-kasser opfordrer derfor til, at der fremover fastsættes en timesats i den vejledning om satser mv. på arbejdsløshedsforsikringens område, som Beskæftigelsesministeriet offentliggør hvert år.

Der fremgår desuden både 2021- og 2022-satser i lovforslaget – og ind mellem hinanden.

DAK går ud fra, at alle satserne er ensrettet til 2022-niveauet, når lovforslaget fremsættes.

Kommentar: Angivelsen af satserne i lovforslaget er rettet til, så de fremgår i 2022- niveau. Beskæftigelsesministeriet vil overveje, om der vil være behov for at fastsætte et teknisk beregnet timesats i den årlige oversigt over regulering af satserne i arbejdsløshedsforsikringen.

Akademikerne henviser til, at det i de fleste steder i lovforslaget er angivet, at a-kasserne vil kunne benytte allerede eksisterende administrative systemer til administrationen af satsnedsættelsen. Akademikerne bemærker, at a-kassernes udbetalingsystemer ikke i dag skifter sats efter et bestemt timeforbrug, men er opbygget således, at et satsskifte skifte sker pr den 1. i den følgende måned.

Akademikerne kan således frygte, at der er behov for større ændringer i a-kassernes it-systemer, som vil medføre betydelige omkostninger for a-kasserne. Dette skal også ses i lyset af, at der i kombination hermed også skal ske en implementering to nye arbejdskrav, dels kravet knyttet til beskæftigelsestillægget og dels sprogkravet med flere optjenings- referenceperioder.

Dette er i modstrid med udmøntningen af dagpengereformen, hvor der netop sker skrift af sats fra starten af en måned.

Akademikerne har peget på, at det giver udfordringer knyttet til vejledningen af medlemmerne.

Kommentar: Det fremgår af aftalegrundlaget, at beskæftigelsestillægget kan udbetales i op til 3 måneder. Dette foreslås udmøntet som 481 timer. En regel om, at sats-skiftet vil skulle ske med virkning fra den første i den efterfølgende måned, ville ikke være i overensstemmelse med aftalen, da en sådan regel ville kunne betyde, at udbetalingen af tillægget i op til 4 måneder svarende til op til 641,33 timer.

Tilsvarende gør sig gældende ved satsnedsættelsen for dimittender.

Det bemærkes, at ved lovforslaget har man tilstræbt sig at bruge allerede gældende opgørelsesprincipper, men det er korrekt, at det ikke i alle tilfælde vil kunne lade sig gøre inden for aftalegrundlaget.

Uanset at vejledningen af det enkelte medlem kan blive mere kompleks, er det forventningen at a-kasserne kan leve op til denne opgave.

DAK peger på, at det fremgår af lovforslaget, at STAR vil pålægge a-kasserne at udføre testcases ifm. implementeringen af beskæftigelsestillægget samt nedsættelse af satsen for dimittender efter 481 timers forbrug.

Det har tidligere vist sig som et problem, at tællerne og dermed a-kassernes it-systemer er bygget op om tolkninger af reglerne, som ikke alle har fundet vej til reglerne, f.eks. på baggrund af testcases.

Det har også vist sig som et problem, at klagesystemet ikke altid har anerkendt den tolkning af reglerne, som f.eks. testcases er et udtryk for. Danske A-kasser vil derfor pege på vigtigheden af, at de testcases, der bliver udarbejdet, får normerende karakter, således at praksis skal lægge sig op ad den tolkning af reglerne, som en testcase er udtryk for.

Det har ligeledes tidligere vist sig som et problem, at man i en lov har lagt sig fast på, at en testcase skulle gennemføres på et bestemt tidspunkt inden en lovs ikrafttræden, særligt når det senere faktisk viste sig mere hensigtsmæssigt at gennemføre testcasen efter lovens ikrafttræden.

DAK vil på den baggrund opfordre til, at man i lovforslaget ikke lægger sig fast på, hvornår testcases skal være gennemført, ud over at de skal være gennemført hurtigst muligt efter lovens ikrafttræden. Dette med henblik på at sikre den bedst mulige håndtering, tilrettelæggelse af og proces for gennemførelse af testcasene.

Kommentar: DAKs bemærkninger vil indgå i Beskæftigelsesministeriets nærmere overvejelser om det videre arbejde med testcases.